

Thomas Lindemann

**Programma, Quo, Ad Sacrum Paschale, Et Festum Resurrectionis Jesu Christi
De Mundo, Morte, & tota stygia cohorte triumphantis, sancte celebrandum,
Studiosi iuvenes & Academici cives pie admonentur**

Rostochi[ij]: Pedanus, 1620

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734587112>

Druck Freier Zugang

Th. Lindemann.

R. U. 3 Progr. 1620.

PROGRAMMA,
QUO,
AD SACRUM PASCHALE,
ET FESTUM RESURRECTIONIS
JESU CHRISTI
DE MUNDO, MORTE,
& tota stygia cohorte
triumphantis, sanctè
celebrandum,

*Studiosi juvenes & Academici cives
piè admonentur*

P. P.

RECTORE
THOMA LINDEMANNO
J. D. & Professore.

Rostochl

Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.
ANNO. M. DC. XX.

Naxagoras philosophus insignis, in hoc se natum & a natura seu Deo conditum esse dicere solebat, ut Solem aspiceret, ejus vim & proprietates inquireret, & potentiam ac *ἀνεσπεύειν* suspiceret, & prædicaret. Mundi namq; hancce machinam naturalibus oculis contemplans, nihil in superis vel inferis Sole invenit lucidius, nihil majus, nihil potentius, nihil celerius. Solem Cicero exindè appellatum ait, quod Solus comparem non habeat, sed Princeps ac Rex coeli & terræ, quæstor temporum, moderator & dispensator luminum, ipsiusq; naturæ seu DEI lampas sit. Gentiles hinc verum DEUM ignorantes externis oculis & intellectus humani acie divinæ majestatis sublimitatem penetrare non valentes, Solem inter creatura corpora coelestia, DEUM constituerunt, adorarunt, eiq; gallos, apros, tandem, Homero teste, agnum niveum imolarunt. Seneca Solis aliorumq; corporum coelestium virtutes accuratius perpendens, & cum humanæ naturæ pravitate, vilitate & exilitate contendens, impossibile esse dixit, Lumina tam præclara homini servitum DEUM creasse. Dionysius Arcopagita Solis naturalis cursum scrutans & Eclipses ipso Passionis momento apparentis causas indagans, at non assequens, DEUM ipsum pati divinavit, imò sub Sole naturali, Solem alium divinum præfigurari ait, & tandem arrepto fidei triangulo, adhibita Prophetica & Apostolica norma, credidit.

A 2

Si

Si verò Philosophi Ethnici sola externa, Solis subito cursu Zodiacum permeant, occidentis, orientisq; pulchritudine, tantopere delectati sunt, ut totos se cultui hujus creati & perituri planetæ devoverent, quanto magis nos Christianos Solem hodierna die Dominicâ ex terræ gremio, abyssu infernali, triumphali curru, radiantibus comis, spolijsq; Tartaricis micantem, illucescentem contemplari, ejusdem potentiam, victoriam deprædicare & effectum gloriosum adversus mundi, mortis & Satanæ, tela & venena tutissimum scutum, & præsentissimum pharmacum precibus & firma fiducia suspicere decet.

Ortum Solis hujus patres nostri videre anxie & avidè desiderarunt, aut voti cõpotes fieri plene cõ non possent, ad solam adventuri Solis aurorâ in Prophetarum scriptis apparentem exsilierunt, & auroram ipsam, ut Propheta ait, precibus provocarunt, cervi matutini fontem anhelantis more, inclamarunt. Philosophi ex auroræ colore, ortusq; Solis intuitu, diei eventum qui metiri satagebant, summo mane circa gallicinium surgebant, & cum desiderio purpurantes radios, auroramq; rubentē expectabant. Ast meliori Philosophiæ zelo excitatæ mulieres piæ, Maria Magdalena & Maria Jacobi & Salomæ summo diluculo ex stratis se proripiunt, oculis somnũ excutiunt, Solis celestis ex gremio terræ prorumpentis ortũ quærunt. O felices qui sic auroram præveniunt, quiq; simili ardore, & pietate Solem justitiæ excipiunt! David psalter in spiritu ad hujus diei auroram respiciens, eumq; cum desiderio suspirans, & certa fide sperans, se ipsum hisce verbis Psal. 56. exuscitat. Exurge gloria mea, exurge psalterium & Cythara: exurgam diluculo, sive ut alius vertit, excita bo auroram: hoc est non illam, ut me ex somno excitet præstolabor; sed illam ego morantem evocabo. Sur-
gel.

git diluculo, ait Salomon, qui quærit bona. Qui Solem hodie orientem rectè videre, ejusq; calore foveri experit, eum cum Magdalena ad ostium Monumenti excubare, & affectu pio, prophetico zelo, exclamare oportet: Anima mea desideravit te in nocte, & spiritu meo in præcordijs meis, de mane vigilabo ad te. Quo facto Solem è suo cubili evocabis, Solem, inquam, qui, teste Esaia, apparuit ijs, qui in opaca mortis umbra sedebant: Sol hicce tantum naturali phœbo antecellit, quantum creator rei creatæ præstat. Solis hodie Gigantis instar exurgentis splendor, Solem magnum quarto creationis die firmamento coeli infixum, multis modis vincit, imò penitus offuscat. Hic enim creatus sol laborè, ille æternus, quietem & requiem denunciat, hic peccata detegit, pœnam dicit, ille sordes omnes abstergit, formidinem excutit, pœnam avertit. Hic omnibus malis & bonis communis, ille verò justorum proprius: hic cotidie occidit, diem noctemq; dividit, ille noctem penitus tollit: hic vivis lucet, ille etiam sepultis affulget: hic rorida nubem feriens variegantis coloris repercussionem inducit, at ille, sanguineo affusus rubore, iridem gratiæ veræ indicem & arrham certissimam efformat, & inundantem peccatorum cataclysmum sistit. Hujus solis ortus, occasus, & ecliptes philosophi humanæ mentis acie metiri valent, ait, ad illius Solis cursum & lucem humana mens nocturæ adiustar cæcutit: hicce Sol inferiora tantum & humanis oculis exposita illustrat; ille verò cordis arcana penetrat, cœlos ipsos transcendit, deniq; firmamento omnibusq; creatis ignis vi liquefcentibus, Sol hodie exoriens æternum coruscabit, corpora transmutabit, & cultores suos luce æternæ gloriæ illuminabit. Ad cœlestis hujus solis veram contemplationem duabus vijs.

Dionysius contendendum esse dicebat. Primò Solis divini gloriam & potentiam credendo, laudando, celebrando, deindè humanarum rerum vilitatem agnoscendo. Poëtæ, Titanes terræ filios, Soli insidiosos esse, cumq; submergere tentasse, sed insita ignis sacri vi repullos esse, fabulantur. Soli hodierno die exsurgenti, non terræ tantum filij, sed & Tarearei validissimi hostes, legiones infernales innumeræ, bellum indixerunt, imò eum occisum, crucifixum, sepultum, usq; ad diem tertium, tenuerant, sed is hac ipsa luce, fractis inferorum postibus, arreptis valvis veluti verus Samson, femotis ostio monumenti lapidibus, ex ipso terræ abyssu prorumpens, lætissimum & famosissimum triumphum egit. Romani Triumphos benè de Rep. meritis decretos, præconis viva voce publicare, diem ingressui triumphalem dicere, solebant. Quo factò corollæ ligabantur, spectacula adornabantur, præmia conquirebantur, sacra dicabantur, carmina pangebantur. Judæi, Gedeoni, Davidi, Machabæis, de hostibus triumphantibus, ovantes acclamant, Eucharistica sacra Deo destinant. Inter omnes autem mundi historias memorabilis & stupenda victoria est, quam Sol vento excitato, mare rubrum exsiccans & aquas in muros convertens, Israëlitico populo viam per profundum adornans, Ægyptijs insequentibus aquarum vorticibus absorptis, Moësi conciliavit. In cuius victoriæ gratam memoria Deo festum Paschæ seu transitus instituit, Jussitq; agnum immaculatum, cum azymis manducandum immolari, fermentum omne amoveri. Typico huic agno, verus agnus, in novo fœdere successit, qui omnis labis expertus, in ara crucis mactatus, liberum nobis per vitæ hujus pelagus transitum in æternam Canaam paravit. Res ipsa quò est figura

figura seu typo illustrior, eò lætitia realis, typicâ merito
cenferi debet efficacior. Unde & Christiani à primis
Ecclesiæ initijs, festum Paschatos, velut salutis nostræ prin-
cipium, basin & fundamentum præ omnibus alijs festis
solemnissimum esse voluerunt: idq; non agnorum vel
arietum victimis, sed labiorum, ut Propheta præcipit,
vitulis Eucharisticis piæ mentis celebrandum esse duxe-
runt. Noctem Pascha præcedentem, in primitiva Ec-
clesia, insomnem fuisse ductam, & pijs precibus ac me-
ditationibus dicatam, Chrysostronus, Tertullianus, &
Lactantius testantur. Idq; adeò severè & sanctè ob-
servatum est, ut Philippus Arabs, primus Christianus Im-
perator, ob neglectas Paschales vigilijs, à Fabiano E-
piscopo Romano, teste Rufino, à communione
repulsus & publicam pœnitentiam agere coactus fuerit.
Procopius Christianos diem Paschæ totum jejunijs &
precibus sacrasse memorat. Imperatores Valentinianus,
Valens Gratianus & Theodosius, dies Paschales festos
solemnesq; esse, ijsq; omnes voluptatum illecebras cessa-
re, judicia, exactiones quiescere & triumphales panci-
gyres victori glorioso & S O L I victorioso decantari &
dicari voluerunt.

Cum itaq; festum hocce sacrum toti orbi Chri-
stiano semper fuerit, in eoq; ritè colendo salus nostra
consistat, & nostrum ordinem, imprimis pietas, devotio &
vita inculpata deceat, ad eamq; spolia non Myriadis Per-
sica, quæ Themistocli somnum excusserunt, sed Indupe-
ratoris supremi, de tota cohorte stygia infernali trium-
phantis, toti orbi Christiano exhibita, Solisq; hodiè
illucescentis, cæcitatem & caliginem gentilem pellens
jubar, nos excitet. Ideò omnes & singulos Academiæ
cives,

cives, imprimis verò studiosos, rogo, moneo & obtestor,
ut dies insequentes Paschales, triumphales, precibus, me-
ditationibus pijs, sacris concionibus audiendis, devotè,
non in fermento nequitiae & versutiae, sed in azymis syn-
ceritatis & veritatis transigant, non in popinis & gur-
gustijs, ubi vicijs defudascitur, deliteant, sed in coetu
piorum, ubi victori Christo laus accinitur, compareant,
non comilitones suos innocentes scorficis, diabolicis
divexationibus expilent, & spolient (uti exactis diebus
ab Harpijs quibusdam factum esse, non sine commotio-
ne intelleximus) sed se invicem exemplo Discipulorum
Emaus meantium, ex scriptis Prophetarum & Aposto-
lorum erudiant, discursibus pijs Christum ad se invi-
tent & pelliciant, deniq; non Bacho, Veneri vel Platoni
infernali, sed SOLI coeli & terrae Domino, litent & sacri-
ficent. Secus qui faxint, coercionem & vindictam
promeritam sibi paratam sciant: quam tamen si astu vel
dolo effugerint, vindicem DEI oculum & ulticem
manum non evadent, nec agni Paschalis fructu un-
quam potentur. P. P. Rostochij 16. Aprilis Anno
M. DC. XX.

quoque politica Academica à prima ejusdem
quidem ad prescriptum decalogi est
est, easque non tantum quotannis bis solen-
mulgat, sed & studiosis omnibus initiat.
jurandi prestiti religione, earum obse-
secus ac Lycurgus Spartanis Rhetrarum
verò hoc tempore fasces Academici, ear-
mea cura commissæ sint, id imprimis mihi
ne quod Anaxandridem Atheniensibus
Stoteles refert, eos bonas leges ferre, sed
mia nostra jure exprobari queat: quam
vitem, & cives Academicos intra officii
ijsque omnem pretextum ignorantia lega-
Cras hora 9. Leges, à majoribus nostris
ptas, publicitus edicere. Ad cujus actum
diosi non tantum, sed & Professores, Do-
divini Ministri, omnesque adeo Reip. Aca-
res confluant, & honorem ac observantiam
ejusdemque statutis & legibus debitam,
& pollicentur, & ad quam jurisjurandi
re & facto contestentur, officiose rogo, pat-
Significare quoque hoc publico
sum, deprehendisse Reverendum Concili-
nervalibus sacris initiatos, subito ad Ma-
gere, salutis propria prodigos, aliena ho-
se provocare & cyclopica prorsus ferocia
si ad Academiam hancce sanguinem hu-
nali hostitum vel mactatum ablegati esset
res nostri mederi summa ope annitentes
bis verbis conceptam tulerunt & quota
Poenam relegationis denunciamus po-
datis grassatoribus, qui ex provoc-

certis &
ibus usæ
more pro-
scriptis ju-
culo, non
ulcat. Cui
s LEGES
um video,
cisse Ari-
ii, Acade-
em ut de-
tineam,
constitui,
io conscri-
m, ut stu-
lri, verbi
frequen-
Academia
ofitentur
ingitur,
obtestor.
e jussus
vix Mi-
transfu-
ad duella
fligere, ac
oni infer-
alo majo-
sequenti-
ulgarunt.
egov-
ata intra
vel